

Vergaderjaar 1983–1984

18 323

Verruiming van de regeling inzake voorlopige teruggaaf van belastingen en enige andere wijzigingen

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 6 maart 1984

Bij Kabinetsmissive van 15 december 1983, nr. 81, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën, bij de raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting, houdende verruiming van de regeling inzake voorlopige teruggaaf van belastingen en enige andere wijzigingen.

1. In onderdeel II van de memorie van toelichting wordt vermeld dat in de Wet op de loonbelasting 1964 en in de Wet op de dividendbelasting 1965 afzonderlijke regelingen zijn opgenomen voor het verkrijgen van vermindering van loonbelasting of teruggaaf van dividendbelasting over het tijdvak waarin deze worden of zijn ingehouden. De Raad van State acht het ter wille van de duidelijkheid wenselijk dat daarbij wordt vermeld dat het hier om artikel 30 van de Wet op de loonbelasting onderscheidenlijk artikel 10, tweede lid, van de Wet op de dividendbelasting gaat.

2. In onderdeel III van de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat tegen de voorlopige teruggaaf, welke voorafgaat aan de teruggaaf die wordt verleend ingevolge de definitieve beschikking waarbij een verlies achterwaarts wordt verrekend, geen rechtsmiddelen openstaan. De Raad

neemt aan dat de beslissing van de inspecteur, waarbij de voorlopige teruggaaf wordt verleend, in administratiefrechtelijke zin als een beschikking moet worden aangemerkt. Artikel 23 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen opent de mogelijkheid van bezwaar tegen een ingevolge enige bepaling van de belastingwet door de inspecteur genomen beschikking.

De Raad vraagt zich af of de omstandigheid dat wordt vermeden om in de wettekst het woord beschikking te gebruiken voldoende reden is om aan te nemen dat artikel 23 te dezen niet van toepassing is. Immers in materiële zin zijn de bedoelde besluiten van de inspecteur niet van beschikkingen te onderscheiden. Dat tegen een voorlopige aanslag geen rechtsmiddelen openstaan is op zichzelf niet voldoende grond om aan te nemen dat ten aanzien van de voorlopige teruggaafbeschikking hetzelfde geldt.

3. Het voorgestelde vierde lid van artikel 52 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 beoogt ten aanzien van de verrekening van de voorlopige teruggaaf bij de definitieve carry-backbeschikking te regelen wat het voorgestelde nieuwe tweede lid van artikel 15 van de Algemene wet regelt ten aanzien van de verrekening van een (negatieve) voorlopige aanslag bij beschikking. Naar het de Raad

voorkomt, zouden deze bepalingen, wat de redactie daarvan betreft, meer op elkaar dienen te worden afgestemd.

4. Het voorgestelde derde lid van artikel 8 van de Algemene wet maakt het mogelijk een belastingplichtige onder bepaalde voorwaarden van zijn verplichting tot inlevering van het hem uitgereikte aangiftebiljet te ontheffen. De voorwaarde kan hierin bestaan dat de belastingplichtige een gedeelte van het biljet wel inlevert of een ander biljet inlevert waarvan de inhoud door de Minister van Financiën is vastgesteld, maar dat niet door de inspecteur aan de belastingplichtige is uitgereikt. Bij de Raad is de vraag gerezen of als vaststaand kan worden aangenomen dat, indien de belastingplichtige is ontheven van de verplichting tot inlevering van het hem uitgereikte aangiftebiljet, de invulling en inlevering van het «andere» biljet zal gelden als het doen van «de vereiste aangifte», waarvan in artikel 29, tweede lid, van de Algemene wet sprake is, en als de «bij de belastingwet voorziene aangifte», waarop de strafbepaling van artikel 68 van de Algemene wet het oog heeft.

5. Niet geheel duidelijk is het verband dat in de memorie van toelichting bij artikel I, onderdeel B, wordt gelegd tussen de mogelijkheid om meer dan één negatieve voorlopige

aanslag op te leggen en de mogelijkheid van gebruikmaking van het instrument van de voorlopige teruggaaf bij achterwaartse verliescompensatie. De Raad acht het wenselijk dat de bedoeling van het aldaar gestelde met een voorbeeld wordt verduidelijkt.

6. In de toelichting op artikel I, onderdeel F, wordt gesteld dat de huidige wet niet voorziet in de mogelijkheid van het ambtshalve verlenen van teruggaaf bij belastingen die op aangifte zijn voldaan of tot een te hoog bedrag zijn ingehouden en afgedragen. In dit verband ware echter melding te maken van de te dezen bij verschillende ministeriële resoluties getroffen regelingen met betrekking tot loonbelasting, premieheffing en omzetbelasting, waarbij het, naar het de Raad voorkomt, niet alleen gaat om in de belastingwet voorziene verminderingen, ontheffingen of teruggaven, zoals bedoeld in het geldende artikel 65 van de Algemene wet.

7. In de toelichting op Artikel III, onderdeel B, is sprake van de Uitvoeringsbeschikking Algemene wet inzake rijksbelastingen waar kennelijk de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971 is bedoeld.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten